

Asko Patjas <asko.patjas@mantyharju.fi>

Lausunto MAL Pekkilampi

1 viesti

Hämäläinen Jyrki <jyrki.s.hamalainen@ely-keskus.fi>

9. huhtikuuta 2015 15.14

Vast. ott.: "asko.patjas@mantyharju.fi" <asko.patjas@mantyharju.fi>

ELY-keskuksella ei ole lausuttavaa Urpo Heikkilän maa-aineslupahakemuksesta tilalle Kukonkorpi Pekkilampi 2:174,

Jyrki Hämäläinen

Ympäristöinsinööri

email: jyrki.s.hamalainen@ely-keskus.fi

puh. 0400 512 898, vaihde 029 502 4000

Ympäristönsuojelun ja vesienkäytön palvelut -yksikkö

Etelä-Savon ELY-keskus, Jääkärintie 14, PL 164, 50101 Mikkeli

**Kommentti: Urpo Heikkilän maa-aineslupahakemus / luontoselvitys
17.11.2015 Marko Vauhkonen ENVORO**

1 viesti

Heino Raija-Leena <Raija-Leena.Heino@mikkeli.fi>

12. tammikuuta 2016 klo 15.10

Vast. ott.: "asko.patjas@mantyharju.fi" (asko.patjas@mantyharju.fi) <asko.patjas@mantyharju.fi>

Kopio: Pasonen Hanna <Hanna.Pasonen@mikkeli.fi>

Välitän kommentin puhelinkeskustelumme (Heino/Patjas) 8.11.2015 liittyen / Urpo Heikkilän maa-aineslupahakemus

"Viite: Urpo Heikkilän maa-aineslupahakemus / luontoselvitys 17.11.2015 Marko Vauhkonen ENVORO

Hei,

Kommentti: Nurmaan Pekkilammen maa-aineslupa/ luontoselvitys:

Teimme alueelle maastokäynnin 24.4.2015 ja havaitsimme kaksi kangasvuokkoyksilöä maa-aineslupa-alueen kaakkoiskulmassa ottoalueen rajan tuntumassa. Kangasvuokkojen kasvupaikka on merkitty viitteellisesti liitteenä olevaan karttaan rastilla (s. 2). Sijaintia ei tarkistettu gps-laitteella. Koska kangasvuokkoja ei maa-aineslupa-alueelta löytynyt varsinaisen luontoselvityksen yhteydessä, vaikuttaa siltä, että kangasvuokon kasvupaikka jää maa-ainesalueen rajojen ulkopuolelle. Toteamme kuitenkin, että koko ottoalue on kangasvuokolle sopivaa elinympäristöä ja olemassa oleva kangasvuokkoesiintymä tulisi ottaa maa-ainesten ottamisen aikana huomioon siten, että sen päälle ei läjitetä maa-aineksia eikä sen päältä ajeta raskailla koneilla. Samoin suosittelemme, että myös otto-alueen kaakkoiskulma jätetään koskemattomaksi kangasvuokkoesiintymän turvaamiseksi. Kangasvuokko on rauhoitettu ja uhanalainen laji (liitteenä tietoa lajista). Maa-ainesluvan myöntämiselle suunnitellulle ottoalueelle ei kuitenkaan ole estettä.

Hanna Pasonen
Ympäristöpäällikkö
044 794 4715"

Terveisin

Mikkelin seudun ympäristöpalvelut

Raija-Leena Heino
Ympäristötarkastaja
044 794 4718

raija-leena.heino@mikkeli.fi

2 liitettä

 kangasvuokko.pdf
381K

 Pekkilampi_kangasvuokko.pdf
337K

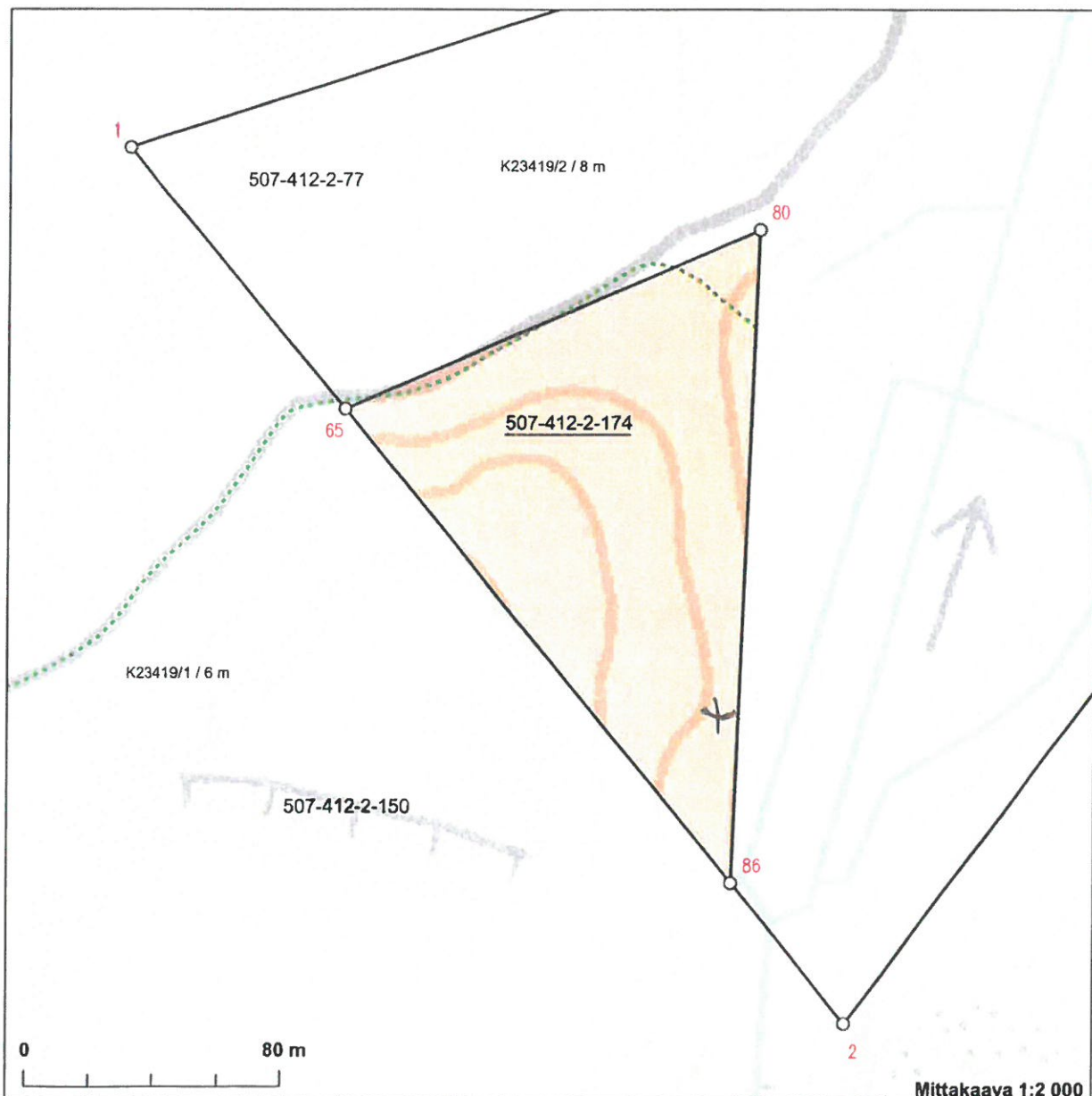

Kiinteistötunnus: 507-412-2-174
 nimi: Pekkilampi
 Rekisteriyksikkölaji: Tila
 Kunta: Mäntyharju (507)
 Palstojen lukumäärä: 1

Rekisteriyksikön alueella on yleiskaava.

Tulostettu kiinteistötietojärjestelmästä 22.4.2015.

Kiinteistörekisterin tiedoissa voi olla puutteita ja epätarkkuuksia.
 Rekisteriyksikön tarkka alueellinen ulottuvuus selviää
 toimitusasiakirjoista ja maastosta. Rekisteritiedoista katso tarkemmin
www.maanmittauslaitos.fi/rekisteritiedot.

Kartta on tulostettu
 ETRS-TM35FIN-koordinaatistossa.
 Taustakartta on viitteellinen.

Kangasvuokko

Mosippa

Pulsatilla vernalis

Rauhoitettu (LSA 471/2013)

Uhanalainen (LSA 471/2013)

Uhanalaisuusluokka (IUCN): vaarantunut (VU)

Kuva: Terhi Rytteri

Luonnehdinta

Monivuotinen leinikkikasvien heimoon kuuluva kangasvuokko on kukkiessaan huomiota herättävän kaunis kasvi. Kangasvuokolla on suuret, pehmeäkarvaiset, sisäpuolelta lähes valkoiset ja ulkopinnalta heikosti punertavat kukat. Kangasvuokko kukkii toukokuussa. Siirottavakarvaiset kukkaperät kasvavat kukinnan jälkeen jopa yli 30 cm pitkiksi ja niiden päihin kehittyvät karvaiset pähkylät. Kangasvuokon paksut ja nahkeat tummanvihreät lehdet kasvavat matalina ruusukkeina ja talvehtivat vihreinä.

Elinympäristö ja levinneisyys

Kangasvuokon kasvupaikat ovat harjumaastossa olevia karuhkoja mäntykankaista. Se viihtyy erityisesti valoisissa harjunrinnemänniköissä ja kasvaa usein myös harjuilla kulkevien teiden pientareilla ja polkujen reunoilla sekä muilla aukkopaikoilla, jossa sammalkerros on osin aukkoinen. Kangasvuokon levinneisyysalue keskittyy Suomen itä- ja kaakkoisosiin, mistä se on harjuja ja reunamuodostumia, etenkin Salpausselkiä

pitkin levinnyt muualle Suomeen. Keski-Suomen esiintymät ovat lajin levinneisyysalueen luoteisreunalla.

Nykytila ja uhkatekijät

Kangasvuokon uhanalaistumisen syitä ovat mm. harjumetsien umpeutuminen ja siihen liittyvä varjostuksen lisääntyminen ja paksun kunttakerroksen muodostuminen, metsätaloustoimet, soranotto ja keräily. Metsänhakkuut voivat hyödyttää kangasvuokkoa lisäämällä valoa ja edesauttamalla kangasvuokon siementen itämistä paikoilla, joilla maanpinta sopivasti rikkoontuu. Toisaalta lajia haittaa etenkin uudistushakkuiden jälkeen helposti tapahtuva heinikoituminen, tiheä taimikkovaihe ja hakkuutähteiden jättäminen kangasvuokko-yksilöiden päälle. Myös raskaat metsäkoneet voivat vaurioittaa kangasvuokkoja.

Hoitosuosituks

Rauhoitettu kangasvuokko ei välttämättä kärsi kasvupaikkojensa lähellä tehtävistä hakkuista. Avohakkuissa kangasvuokkoesiintymien ympärille jätetään suojapuustoa. Harvennushakkuissa esiintymien säilyminen on mahdollista turvata ja kangasvuokko voi hyötyä hakkuiden myötä tapahtuvasta valoisuuden lisääntymisestä ja maanpinnan sammal- ja kunttakerroksen lievästä rikkoutumisesta. Hakkuut tehdään niin, ettei kangasvuokkokasvustojen päältä ajeta. Hakkuutähteitä ei jätetä kangasvuokkoesiintymien päälle ja ne tulisi kerätä pois myös sellaisilta alueilta, joilla saattaa esiintyä kangasvuokkoja. Esiintymien lähistöllä tehtävät kulotukset voivat edesauttaa kangasvuokon leviämistä siemenestä. Luonnonhoidollisen kulotuksen toteuttamiseen on mahdollista hakea rahoitusta METSO-ohjelman kautta.

Lähteet

- Laitinen, P. 2008. Metsäpalojen vaikutus kangasvuokkojen (*Pulsatilla vernalis* L. Mill.) menestymiseen. Pro Gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopisto, bio- ja ympäristötieteiden laitos. 31 s. + liites.
- Ustinov A. 1990. Kangasvuokon populaatiodynamiikka ja suojelu. Pro Gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopisto, biologian laitos. 54 s.
- Uusitalo A. 2007. Kylien kaunokit, soiden sarat. Keski-Suomen uhanalaiset kasvit. Keski-Suomen ympäristökeskus, Jyväskylä. 202 s.